

18. Защото ако е наслѣдіе-то отъ законъ-тъ, не е вече отъ обѣтованіе; но Аврааму съ обѣщаніе го подари Богъ.

19. И тъй защо *ся даде* законъ-тъ? Приложи се по причинъ на прѣстѣпленія-та, доклѣ дойде сѣме-то къмъ което станъ обѣщаніе-то, още *той законъ* вчиненъ бы чрѣзъ ангелы-тъ съ рѣжъ-тъ на единъ ходатай.

20. Но ходатай-тъ не е на одного; а Богъ е единъ.

21. И тъй законъ-тъ противенъ ли е на Божіи-тъ обѣщанія? Да не бѣде! Защото ако бы *ся далъ* законъ който да може да оживотвори, то наистинъ правда-та щѣше да е отъ законъ-тъ.

22. Но писаніе-то затвори всичко подъ грѣхъ, за да *ся даде* обѣщаніе-то отъ вѣрж-тъ въ Исуса Христа на тѣзи които вѣрувать.

23. А прѣди да дойде вѣра-та, бѣхмы подъ стражъ-тъ на законъ-тъ, затворени до *ерѣме-то на вѣрж-тъ* която имаше да *ся открие*;

24. Така що законъ-тъ станъ намъ дѣтководитель къмъ Христа, да *ся оправдаемъ* чрѣзъ вѣрж-тъ;

25. Но слѣдъ идваніе-то на вѣрж-тъ, не смы вече подъ дѣтководитель.

26. Защото всички сте сынове Божіи чрѣзъ вѣрж-тъ въ Христа Исуса;

27. Понеже всица които сте *ся въ Христа* кръстили, въ Христа сте *ся облѣкли*.

28. Нѣма *вече* Иудейнъ, нито Елминъ; нѣма рабъ, нито свободенъ; нѣма мъжкый полъ, ни женскый; защото всички вы едно сте въ Христа Исуса;

29. Ако ли сте вы Христови, то сте сѣме Авраамово, и по обѣтованіе наслѣдници.

ГЛАВА 4.

1. Казувамъ още, до колкото врѣме наслѣдникъ-тъ е младенець, не различа въ нищо отъ рабъ, ако и да е господаръ на всичко;